

РЕШЕНИЕ

№ 7049

гр. София, 28.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **444** по описа за **2025** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Началник ГПУ- С. при РДГП- Аерогари при ГДГП срещу Решение №4922/10.11.2024 година, постановено по н.а.х.д.№7181/2024 година по описа на СРС,20 състав отменящо Наказателно постановление № 181/22.04.2024 година на Началник ГПУ- С. при РД ГП- Аерогари, с което последният на основание чл.51 от ЗЧРБ наложил на „България Еър“ЕАД – С. имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл.20,ал.1,т.1 от ЗЧРБ.

В касационната жалба се навеждат подробни доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че изводът на СРС, че е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на наказателното постановление не се подкрепя от събраните доказателства и най- вече в АУАН и в НП ясно е посочена датата и мястото на извършване на нарушението, същото е доказано по несъмнен начин и не налице маловажност на нарушението. Иска се отмяна на решението, потвърждаване на Наказателното постановление,присъждане на юрисконсултско възнаграждение,и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение .

В съдебно заседание, касаторът– Началник ГПУ- С. при РДГП- Аерогари редовно и

своевременно призован, се представлява от юрисконсулт К., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация- „ България Еър „ ЕАД редовно и своевременно призован, не изпраща представител

СПП редовно и своевременно призована, се представлява от прокурор М., която намира касационната жалба за основателна и моли да бъде уважена.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните доказателства е установено, че при извършена проверка на ГКПП – Аерогари- С. на 20.03.2024 година около 18.50 часа служители на РДГП- Аерогари при влизане в страната на пътници, пристигнали с полет F. от М. до С. установили, че превозвачът“ България Еър“ ЕАД извършвайки услугите по превозване на пътници превозил украинския гражданин М. М. [дата на раждане] без последният да имал документ за самоличност, като същият представил единствено Удостоверение, че е пребивавал в РБ и заявил, че е имал документ за самоличност,но го загубил в Испания.

Въз основа на констатираното и за извършеното нарушение на нормата на чл.20,ал.1 т.1 от ЗЧРБ на 05.04.2024 година срещу ответника по касация е съставен АУАН, а въз основа на него на 22.04.2024 година е издадено Наказателно постановление, с което на ответника по касация е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

СРС е анализирал приложените по делото доказателства и правилно е приел, че при издаване на АУАН и НП е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила в посока липсата на дата на извършване на нарушението, която е задължителен реквизит и от нея започват да текат не само сроковете за съставяне на АУАН и за издаване на НП , но и давностните срокове. Нормата на чл. 20 от ЗЧРБ вмениява в задължение на превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република Б. чужденци, преди да извърши услугата, е длъжен да установи наличието и валидността на документа за пътуване и на визата, когато такава се изисква, както и дали същите съдържат явни преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, следи от подмяна на снимката, както и дали изображението на снимката позволява установяване на самоличността на притежателя . От своя страна,по силата §1,т.11 от ДР на ЗЧРБ "Превозвач" е физическо или юридическо лице, което съгласно националното си законодателство има право да извършва превоз по суша, по въздух или по вода с транспортно средство, предназначено за осъществяване на такава дейност.

Санционната норма на чл.51 от ЗЧРБ предвижда санкция за превозвач, който не изпълни задълженията си по чл. 20 да се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер от 2000 до 10 000 лева за всяко превозвано лице.

От доказателствата по делото също е установено, че ответникът по касация притежава специфичното качество на превозвач, който е адресат както на задължението по чл.20 от ЗЧРБ ,така и на санкционната норма на чл.51 от ЗЧРБ.

Правилен е изводът на СРС, че нито в АУАН, нито в НП се съдържа дата на извършване на нарушението, а само е посочена дата на установяване на нарушението, като е посочено, че при извършена проверка на полет от М. до С. на дата 20.03.2024 година около 18,50 часа е установено нарушението, но няма посочена дата на полета, а само посочен номер/ като може полетът да е закъснял, да е бил не на същата дата 20.03.2024 година и липсата на дата на извършване на нарушението винаги е съществено нарушение на административно производствените правила. Що се касае до мястото на извършване на нарушението, настоящият съдебен състав не споделя извода на СРС, че не е посочено мястото на извършване на нарушението, тъй като мястото е изводимо- полетът е бил от М. до С. и безспорно мястото на извършване на нарушението е М. и то преди да извърши превоз ответникът по касация.

Като е отменил Наказателното постановление СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна. Ответникът по касация не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №4922/10.11.2024 година, постановено по н.а.х.д.№7181/2024 година по описа на СРС, 20 състав
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2

